

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ,
perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa**

Et In octo Partes ... distincta ...

De Deo Vno, & Trino

Vindalium, 1646

Sect. I. An processiones Diuinæ, & Trinitas personarum cognosci possit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38742

ପ୍ରତିକାଳିକାନ୍ତରେ ମହାଦେଶରେ ଏହାର ଅଧିକାର ହେଲା

DISPV TATIO
SEC V N D A
DE DEO
VT TRINO.

ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

CAPVT L

De Processionibus Diuinis.

SECTIO I

An Processiones Divinae & Trinitas
personarum naturaliter cognosci
possit.

CONCLUSIO L

Non potest ab intellectu
creato evidenter & natu-
raliter cognosci Trinitas,
probatur i. quia Patres
hoc colligunt ex verbis
illis Matthæi ii. Nemo nouit filium

nisi Pater, & ex illis cap. 16. Caro & sanguis non reuelauit tibi. Accedit ratio, quia ut ait S. Thomas I. p. q. 31. art. 1. Deum naturaliter cognoscimus per effectus; at nullus effectus quantumvis perfectus, potest nos ducere in claram Trinitatis cognitionem, sed tantum in cognitionem Dei, ut est causa & principium creatuum; ad hoc autem non opus est eum cognoscere ut Trinum, sed ut Vnum duntaxat.

C O N C L V S I O . II. Nec etiam probaliter cognosci, quia nullum apparet medium per quod homo, citra reuelationem, possit assurgere in cognitione aliquam probabilem huius mysterii: cum potius pleraque occurrant, quæ illius possibilitati efficaciter opponi videntur. Ut quòd vnius substantiæ vnicum tantum sit suppositum: quod nullum agens suam naturam alteri communicet, sed aliam numero distinctam producat: quod nihil producatur sine dependencia, & causalitate: quod producens tempore, aut natura sit prius producto, quæ & similia valde aliena sunt ab iis quæ in Trinitate admittimus; quare tale mysterium esse impossibile facile suaderent, si cui fide minimè prædicto, illius cogitatio occurseret,

Nota 1. non esse absurdum, quod personæ diuinæ dicantur tria individua largo modo, sicut enim natura diuina, quatenus est communis tribus personis habet similitudinem aliquam cum specie, ita tres personæ sunt veluti quedam illius individua: præsertim quia licet ex uno capite rationem individui, non tam perfectè participant, quam individua creata; quia scilicet eadem numero naturam habent: aliunde tamen perfectius eam obtinent, quatenus personæ diuinæ magis repugnat diuisibilitas, quam creatæ.

Nota 2. et si in creatis una natura sit tantum in una persona, non sequi idem dicendum de Deo; quia cum illius natura sit infinita, non repugnat eam in pluribus personis reperiri: sicut in creatis eadem natura specifica, quia accipit quandam illimitationem per intellectum, potest esse in pluribus individuis.